

תת"ע 10113/12/16 - מדינת ישראל נגד דוד אלישר

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 10113-12-16 מדינת ישראל נ' דוד אלישר

לפני כבוד השופט דן סעדון	מדינת ישראל
המאשימה:	
נגד	
הנאשמים:	דוד אלישר

החלטה

לפני בקשה לביטול פסק דין שניתן עקב אי התייצבות הנאשם לדיון.

הנאשם הועמד לדיון על עבירה של חנייה במקום המיועד לחניית רכב נכה. הדיון בתיק נקבע ליום 2.1.17. הנאשם לא התייצב לדיון ועל כן נשפט בהיעדרו.

הנאשם טוען כי שהה בחו"ל כשנה, לא היה מודע להליך ולמד עליו רק בעת שובו לארץ, לאחרונה.

התביעה מתנגדת לבקשה. לטענתה, מעיון בפלט כניסות ויציאות של הנאשם מן הארץ עולה כי הנאשם שהה בארץ בעת מתן פסק הדין ויצא אותה רק כחודשיים לאחר מכן (ביום 2.3.17) ושב אליה ביום 16.1.18.

דין והכרעה

החלטתי לדחות את הבקשה.

הנאשם מנמק את היעדרותו מן הדיון בכך שהה בחו"ל. כעולה מפלט כניסותיו ויציאותיו של הנאשם מן הארץ טענה זו איננה נכונה שכן הנאשם שהה בארץ בעת מתן פסק הדין ועל כן אינו יכול לתלות את היעדרותו מן הדיון בשהות בחו"ל. יתרה מזו, מכיוון שהנאשם אינו מספק כל הסבר נוסף להצדקת היעדרותו מן הדיון יש לקבוע כי הנאשם לא הציג כל הסבר סביר להיעדרותו מן הדיון.

לנאשם לא נגרם עיוות דין עקב שפיטתו בהיעדרו. הנאשם אינו חולק על אחריותו לביצוע העבירה וממילא אינו טוען כי שפיטתו בהיעדרו מסבה לו עיוות דין. לפיכך נראה כי הנאשם לא הצליח לשכנע כי קיימת עילה בדין המצדיקה את ביטולו של פסק הדין שניתן בעניינו.

למעלה מן הנדרש אציין כי ניתן היה לדחות בקשה זו רק בשל האיחור הממושך והלא מנומק בהגשתה. מעיון במערכת "נט המשפט" עולה כי פסק הדין שניתן ביום 2.1.17 הומצא כדין ל"בן משפחה" של הנאשם וזאת, נזכיר, בעת שהנאשם שהה בארץ. מפלט כניסות ויציאות עולה כי הנאשם שהה בארץ עוד כחודשיים מאז שקיבל את פסק הדין ועד שיצא את הארץ. לא ברור מן הבקשה מדוע לא ניצל הנאשם את פרק הזמן שעמד לרשותו על מנת לבקש כבר אז לבטל את פסק הדין. לא ברור מדוע נדרש הנאשם להמתין כשנה תמימה עד שהגיש בקשה זו.

הבקשה נדחית

ניתנה היום, ט"ו שבט תשע"ח, 31 ינואר 2018, בהעדר
הצדדים.